

Stoffel Boot sluit 35 bewogen Millinx-jaren af

ROTTERDAM - Na precies 35 jaar, meer dan 1500 kinderen, 7000 dagen op school en tienduizenden foto's is Stoffel Boot begonnen met het ontdekken van zijn Rotterdampas. Met een brok in de keel. Want het is niet niks wat de directeur van basisschool De Akker in de Millinxbuurt achter zich laat.

Door Emile van de Velde

Diepe dalen hebben gelukkig vaak als zonnige keerzijde dat er ook hoge pieken zijn. Dat er na een zwarte periode óók een tijd van wederopbouw komt. De wederopbouw van de Millinxbuurt, met in het middelpunt 'zijn' school, is iets waar Boot altijd met warme gevoelens aan terug zal denken. "Ik heb zelf nog de auto's weggesjouwd om te zorgen dat het Millinxbuurtgebouw kon worden. Dat was voor mij symbolisch voor de metamorfose van de buurt."

Boot werd in 1987 directeur van één van de meest bijzondere scholen van Nederland. Een school die vaak in het oog van de orkaan stond. De burgemeesters Peper, Opstelten en Aboutaleb keken er hun ogen uit, net als Koningin Beatrix en Kroonprins Willem-Alexander. Hugo de Jonge begon er zijn loopbaan. Er waren moeilijke, donkere jaren, maar Boot bleef gewoon doorgaan met zijn passie: kinderen voorbereiden op

een mooie toekomst. "Er zijn negen straten in deze buurt en rond het jaar 2000 zaten daar 54 drugspannen in. Als mieren namen de junkies de straten over. Toch heb ik me nooit écht onveilig gevoeld. Ja, één keer heb ik een woedende vader tegenover me gehad. En ik heb eens tegenover een junk met een stanley mes gestaan, hij was zo gepest door de kinderen dat hij ze te lijf wilde gaan."

Sinds de eeuwwisseling zag Boot de buurt langzaam verbeteren. Nu is de Millinxbuurt allang niet meer de buurt die in de media in oorlogstaal werd beschreven. Boot: "Vanaf 2005 is de buurt er echt enorm op vooruit gegaan. Er kwam nieuwbouw, het Millinxbuurtgebouw heeft een ongelooflijk belangrijke rol gespeeld. Het gemiddelde welvaartsniveau van de bewoners is omhoog gegaan. Natuurlijk is er nog steeds veel te verbeteren, vooral aan het gedrag van mensen. Maar dat ik de wederopbouw van deze buurt heb meegemaakt, is echt het hoogtepunt in mijn carrière geweest."

Stoffel Boot ging altijd door met wat hij deed: kinderen voorbereiden op een mooie toekomst. Foto: Caro Linares

De dag voor de herfstvakantie trok Boot voor de laatste keer de schooldeur achter zich dicht. Het is mooi geweest, het is tijd om er met de Rotterdampas op uit te gaan. Want de

Zeeuwse immigrant is van Rotterdam gaan houden. In november zijn er nog allerlei afscheidsfeestjes voor de man die op zijn tiende al riep dat hij meester wilde worden. Het zal nog wel even

emotioneel blijven voor de directeur die vlak voor zijn afscheid nog één keer zelf voor de klas stond. Wat de kinderen toen riepen? "Meneer, we willen u helemaal niet kwijt!"